

Landsomfattende aksjonsdag 25. mars

Torsdag 25. mars er det vedtatt landsomfattende aksjonsdag. Bak dette står alle landets interesseorganisasjoner for studenter og elever. Aksjonsdagen blir retta mot statens utdanningspolitikk og nedskjæringspolitikken.

Her i Oslo legges det opptil mange forskjellige lokale markeringer på de enkelte læresteda og fakulteter for Blinderns vedkommende. Et godt prinsipp når det gjelder de lokale markeringene er at hundre blomster må få blomstre!

På de enkelte Blindernfakulteta skal det arrangeres forskjellige markeringer mot nedskjæringspolitikken og det regnes med at de ansatte også kan bli med på det. Den siste nedskjæringa på 23 millioner kroner er også noe som setter ar-

beidsplassene deres i fare. Her vil det også bli satsa på lokale kulturkrefter.

På de andre lærestedene vil det også skje saker og ting: Sogene lærerskole skal bl.a. arrangere demonstrasjon mot fjerning av bestått/ikke bestått. Det skal da samarrangeres med aksjonsdagen.

Disse markeringene skal holde på fram til ca. klokka 12. Da er det felles treff utafor Fredrikke — før en i samla flokk drar ned til stortinget. Her skal folk fra alle de forskjellige lærestedene treffes.

Der vil det bl.a. bli appeller og kultur samt oppvisning fra et aksjonsteater. Oppmøtetida for dette vil bli klokka 13.

Kravet om lik rett til utdanning blir et av de mest sentrale denne dagen sammen med krav om reelle forbedringer av studentøkonomien. Begge disse tinga er som kjent utsatt for beinharde anslag.

Når det gjelder gjennomføringa av aksjonsdagen, er det viktig å legge vekt på at de lokale aksjonene skal være fantasifulle og slagkraftige: F.eks. korttidsokkupasjon av noen kon-torer eller ei kantine. Det er sånt som liver opp! Samarbeidet i Oslo skjer mellom Norsk Studentunions osloavdeling, YLI (yrkesskolenes interesseorganisasjon), LNL (lærerskole-studentene), LNS (sjukepleierne), arkitektskolen m.fl.

Møt opp utafor Stortinget kl. 13! Støtt undervisningsboikotten!

Fra studentdemonstrasjonen i 1980 hvor 4000-5000 studenter og skoleelever aksjonerte mot renter i studietida.

Foto: Klassekampen

Europa mellom supermaktene

SIDE 3

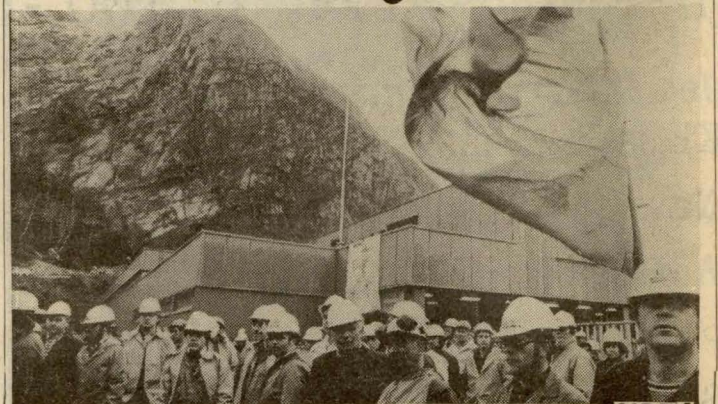
To tanker i hue

Den økonomiske krisa skjerper også den ideologiske kampen. Sos.frontere produserer på harde livet «lure forslag» til reformer. Forslagene har som mål å utkonkurrere regjeringas egne nedskjæringsutredninger. På ikke mindre enn tre områder har sos.front i det siste markert egne kriseforslag i helsesektoren, i utdanningssektoren og om alu-

miniumsverket i Tyssedal. De har det til felles med regjeringas forslag at de forutsetter en allerede bestemt økonomisk ramme, og at kampen mot bedra kår ikke skal gå mellom kapitalens profittjakt og folks levekår, men mellom vanlige folk: studenter mot studenter, gamlinger mot handicappa, arbeidere mot arbeidere.

SIDE 2

Bevar Tyssedal

SIDE 4

SKAFF DEG TO KLIPP — STEM RØD FRONT I DNS.

To tanker i hue. . .

Den økonomiske krisa skjerper også den ideologiske kampen. Sos.frontere produserer på harde livet «lure forslag» til reformer. Forslagene har som mål å utkonkurrere regjeringas egne nedskjæringsutredninger. På ikke mindre enn tre områder har sos.front i det siste markert egne kriseforslag i helsesektoren, i utdanningssektoren og om aluminiumsverket i Tyssedal. De har det til felles med regjeringas forslag at de forutsetter en allerede bestemt økonomisk ramme, og at kampen mot bedra kår ikke skal gå mellom kapitalens profittjakt og folks levekår, men mellom vanlige folk: studenter mot studenter, gamlinger mot handicappa, arbeidere mot arbeidere.

I likhet med reformforslag flest blir reformforslagene til sos.front pakka inn i sosialistiske fraser om «rettferdighet» og «likhet». At det kapitalistiske systemet vi lever i aldri kan oppnå hverken rettferdighet eller likhet ser det ikke ut til at sos.front har noe med.

De nye forslagene til sos.front markedsføres med parola: «vi må ha to tanker i hue». De to tankene det er snakk om forklarer Baard Johannesen i et intervju i Rød Reisning nr. 2-82: «Vi må både kjempe mot innstramninger og for forbedringer».

Se nå hva sos.front i praksis har fått til med disse to tankene. Midt i den største husleiestreiken vår generasjon har opplevd, med over 10 000 streikende, foreslår NSU og DUK (De Utdannings-søkendes Kontaktutvalg) nedlegging av streiken, samtidig som en komité nedsatt av DUK fremmer forslag om: bort med alle stipend. Et av hovedkrava til de streikende var: høyere borteboer stipend. I komiteen satt bl.a. Baard Johannesen. Sos.fronts praksis er altså å kjempe mot de som slåss mot regjeringas forverring, og dessuten fremme forslag som i realiteten betyr forverring.

I samme åndedraget må vi nevne en ellers ikke så kjent sos.fronter — Tor Vidvei, som også tydeligvis har blitt bitt av utredningsbasillen i sos.front. Han skriver i siste Underveis, avisa til Universitetet SV: «Vi må vurdere ulike politiske strategier, og i hvilken grad de er fornuftige. . . for folk på lang sikt.» For Tyssedalsarbeiderne vurderte han det slik: «Nedlegg Tyssedal». Hans politiske strategi på lang sikt for disse folkene ble: Begynn med skogsdrift og fiskeavl i fjorden. Stakkars Tyssedal, de bor på en fjellknaus, og fjorden er tom for fisk. De «lure» alternativene gir også forverring på lang sikt, og dette er verst.

Skal utredninger avløse arbeiderkamp?

Foto: Klassekampen

KLASSEKAMPEN

TILBUD

TIL NYE ABONNENTER

HVER DAG I 1 kv. kr. 160,-

Jeg ønsker å abonnere på Klassekampen:

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____

Sted: _____

Fyll ut og send kupongen til:

Klassekampen, Boks 83, Bryn, Oslo 6.

SOS.Front's nytenkning — vekk med stipenda!

NKS's linje er sosialisme og kommunisme. Linjene på klassekampens forskjellige områder ses i forhold til det. Dette gjelder internasjonal politikk, kvin-

nekamp, streikestøtte og arbeidet med studentenes interessekamp. Betyr det at vi er enige i SosFronts «sosialistiske» utdanningspolitikk?

Statens utdanningspolitikk: Kort historikk

Sida begynnelsen av 70-åra har staten gradvis lagt om utdanningspolitikken. Fram til da så vi ei kraftig utbygging av utdanningssektoren. Grunnen til det var at borgerskapet så ei nøye sammenheng mellom nasjonalinntekt og utdanningsnivået. Jo høyere allmenn- og videregående utdanning, jo større nasjonalprodukt. I økonomiske oppgangstider var dette en akseptabel politikk for kapitalen.

Fra midten av sittiåra snudde dette, p.g.a. krisa i den vest-europeiske kapitalismen. Samtidig fikk det norske borgerskapet sitt lenge etterlengta gullegg: OLJA. På mat.nat.-fakultetet ser vi det klareste eksemplet på en utdanningspolitikk styrt av kapitalkreftene. Innføringa av teknologisk orienterte studier er nettopp dette.

Betyr DUK-komiteens forslag til ny studiefinansiering at vi mister stipend uten å oppnå noe mer?

Foto: Klassekampen

Statistikk over utviklinga av studentøkonomien

Tabellen viser realverdiutviklinga av kostnadsnormen i perioden 1971-72 til 1981-82, altså hvordan kjøpekrafta til de utdanningsøkende er blitt stadig dårliger med åra:

Undervisningsår	Konsumprisindeks (juli 1974=100)	Kostnadsnorm	
		Løpende kr pr mnd	Realindeks (endr. i %)
1971-72	82.4	1000	102.7 (-)
1972-73	88.0	1060	102.0 (-0.7)
1973-74	95.9	1125	99.3 (-2.6)
1974-75	107.1	1210	95.6 (-3.7)
1975-76	117.2	1385	100.0 (4.6)
1976-77	127.3	1640	109.0 (9.0)
1977-78	139.2	1850	112.4 (3.1)
1978-79	147.2	2050	117.6 (4.8)
1979-80	156.4	2050	110.9 (-5.7)
1980-81	177.8	2260	107.5 (-3.1)
1981-82	197.9	2490	106.4 (-1.0)

Som vi ser ga dette seg kraftige utslag for studentøkonomien. Bakgrunnen for dagens ned-

skjæringspolitikk er å finne i økonomiske kursendringer fra ca. 1977.

To linjer i studentkampen

NKS's linje er kamp mot alle nedskjæringer. Er dette fordi vi vil «back to the sixties» eller fordi vi tror at studentene kan oppnå «full seier» i interessekampen? Begge deler er feil.

For det første er sjølsagt mot forverring i studentenes levekår. For det andre er interessekampen viktig i kampen mot den allmenne krisa:

Kampen mot renter i studietida viser at om vi samler oss kan vi slå tilbake de aller verste kriseforslagene fra regjeringa. Ut fra dette er NKS mot nedskjæringer på universitetsbudsjetten og mot forverring i studentøkonomien. På disse områdene viser svært mange SosFrontere ei vaklende holdning:

2) «Underveis», USVs avis, er for å legge ned Tyssedal fordi «det koster samfunnet for mye». Koster det arbeidsfolk for mye? Eller er det borgerskapet som søker etter maksimalprofitt?

3) SosFront har vedtatt linjeskift i samskipnadsspørsmål, og vil nå — i likhet med de kon-

servative og grønt gras — gå inn for å administrere samskipnadens krise (se faksimile).

Tidligere var SosFront — i motsetning til PF — prinsipielt mot «brukerstyring». Vår linje har vært og er at vi er prinsipielt for at folk sjøl skal styre sin egen situasjon. Men — «brukerstyring» i Oslo har aldri gitt studentene mulighet til å styre vår egen situasjon. Det er administrasjonen og statens økonomiske rammevilkår som bestemmer Oslo-studentenes «velferd». Studentrepresentantene i samskipnadsstyret legitimerer derfor forverringen i samskipnadens økonomi. PF/SosFront gikk våren 81 imot forverring med det resultat at de blei fratatt ei eventuell brukerstyring.

4) SosFrontere i ledelsen i Norsk studentunion er for et system der studentene skal omfordele de økonomiske midlene seg imellom, innafor de rammevilkår staten har satt. Derfor finner de det nødvendig å kutte stipendene for å få ei behovsprøvd tilbakebetaling. Men studentene står ikke i en likeverdig forhandlingsposisjon og å

gi fra seg noe betyr ikke dermed at vi får tilsvarende goder tilbake.

5) SosFrontere i Norsk studentunion og De utdannings-søkende kontaktutvalg (DUK) har aktivt motarbeida husleieboikotten. Først var de for å få aksjonen i gang. Men allerede 8. februar blei det lagt fram forslag om nedleggelse. Da var ennå ikke alle studentbyer/heimer ferdig med avstemningene. Med seks heltidsansatte i Norsk studentunion blei bare 1 person satt til å koordinere en landsomfattende husleieboikott med titusen studenter i aksjon. Det sier seg sjøl at denne prioriteringa er uttrykk for ei grunnleggende feil-

aktig politisk linje.

Disse eksemplene uttrykker klart kjerna i SosFronts politikk: — «Alternative» løsninger, gjerne kalt «sosialistiske», må søkes innafor dagens system. Reformen som innebærer forverring i stedet for kamp mot statens utdanningspolitikk. SosFront ser med andre ord ikke sosialismen som et kvalitativt nytt samfunnssystem som må kjempes gjennom.

Sosialismen for SosFront blir dermed «alternative» utredninger. Denne strategien har dessverre altfor mye til felles med tidligere tiders reformister og har aldri gitt et sosialistisk system.

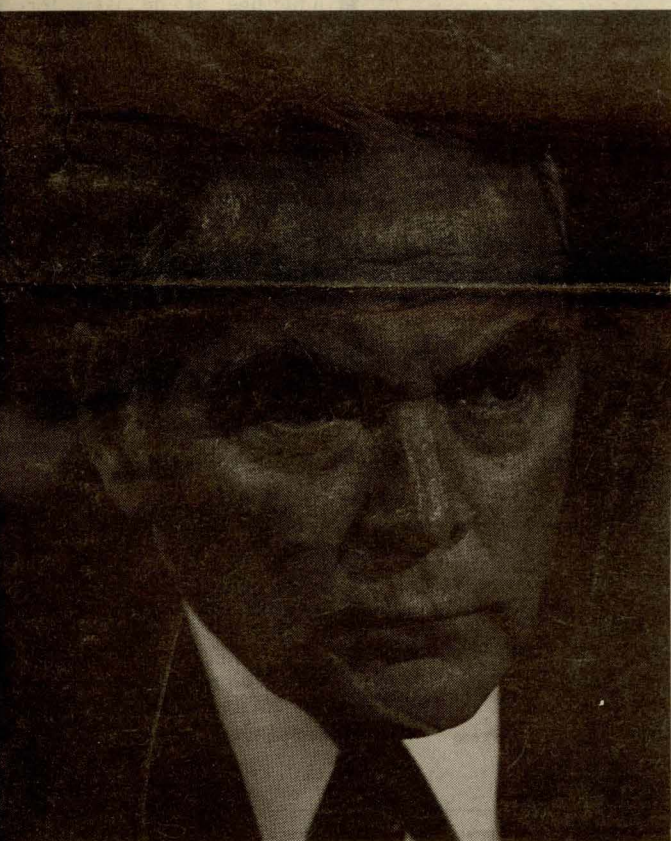
Å løpe mot avdragssatsen — bedre enn å løpe mot renta?

Foto: Klassekampen

Europa mellom supermaktene

Den amerikanske senator *Ted Stevens* har kommet med et forslag om tilbaketrekking av de amerikanske styrkene i Europa. Forslaget avspeiler økende isolasjonistiske tendenser i USA, og en utbredt anti-europeisk stemning. Nå kan imidlertid dette forslaget tas med knusende ro. Reagan-adm. er fortsatt fullt innstilt på å ha amerikanske solda-

ter i Europa. Amerikanerne er «sure» på europeerne fordi de ikke er villige til å følge amerikansk utenrikspolitikk slavisk eller til å bære større byrder i forsvaret av den «frie verden». Heller ikke de klare anti-amerikanske innslagene i fredsbevegelsen i Europa har blidgjort amerikanerne noe særlig.

Mens forholdet USA — Vest-Europa stadig skjerpes, inngår Vest-Tyskland verdenshistoriens største handelsavtale med Sovjet.

Hvorfor denne nye motsetningen mellom Vest-Europa og USA? Vest-Tyskland (leda av Deutsche Bank) inngikk en avtale med Sovjet om finansiering av en gassrørledning fra Sibir til Vest-Europa. Kontrakten er den største handelsavtalen mellom øst og vest som hittil er blitt inngått. I tillegg er delavtaler for resten av prosjektet så å si ferdigtegna med tyske, franske, britiske og italienske selskaper.

Gassavtalen har blitt en prøvestein i forholdet mellom USA og Vest-Europa. USA har sett med økende bekymring på den vesteuropeiske østhandelen og lagt press på landa i Vest-Europa for å få dem til å avstå fra avtalen. Krigstilstanden i Polen har gitt USA nye forhåpninger om å kunne påvirke Vest-Europa med hensyn til samhandelen med Sovjet. De amerikanske sanksjonene overfor Polen vil antakelig forsinke gassledningen og gi USA et pusterom. Vest-Europa og USA har nærma seg noe i synet på tiltak overfor Polen og Sovjet. Likevel er det ingen EF- eller NATO-land som har fremma forslag om å vrake gassavtalen

med Sovjet.

Gassavtalen knytter til seg enorme økonomiske interesser. Foruten kapitalinvesteringer og åpninga av nye markeder, er det snakk om betydelige energiforsyninger til industrien.

For Sovjet har gassavtalen stor betydning. Den vil føre til betydelige inntekter av gassen, samt egen utnyttning av teknologien Sovjet nå kjøper fra Vest-Europa. Gassen er også av stor strategisk betydning. F.eks. vil stans av oljeleveransene fra Midt-Østen gjøre gassledningen til et viktig politisk redskap for Sovjet.

Sovjet vil prøve å utnytte den økte økonomiske avhengigheten Vest-Europa vil bli stilt overfor i framtida. Ved økt politisk og økonomisk press overfor Vest-Europa vil Sovjet prøve å slå en kile mellom Vest-Europa og USA slik at Vest-Europa vil bli et lettere «offer» for Sovjets hegemoni-politikk.

Sovjet gjennomfører nå historias mest omfattende og raskeste opprustning. Rivaliseringa mellom supermaktene tilspisses, men samtidig er Sovjet i stand til å vifte med fredsfaner og hyller

fredsbevegelsen som i hovedsak retter seg mot USA. Dette skaper illusjoner om sovjetisk nedrustning, og tro på at Sovjet ikke er interessert i Vest-Europa hvis forbindelsene med USA blir brutt. P.g.a. Vest-Europas konsentrasjon av befolkning og industri, er Sovjet svært interessert i å få større kontroll over dette store markedet.

Atom-doktrinen til NATO går ut på at Sovjets overtak med konvensjonelle styrker skal møtes med trusselen om atomkrig fra NATOs side. Offisielt skal NATO gjengjelde ethvert type angrep med samme midler. F.eks. å møte et konvensjonelt angrep med konvensjonelle våpen. Men dette er umulig så lenge NATO er underlegne Sovjet i konvensjonelle våpen. NATO kan komme til å bruke atomvåpen først, som en kompensasjon for denne manglende konvensjonelle styrke.

Ved et sovjetisk angrep vestover står NATO med ryggen mot veggen. Valget er kapitulasjon eller en atomkrig som rammer Vest-Europa hardest. Økt sovjetisk press og trusselen om atomkrig må møtes med kamp

mot supermaktens krigstrusler og atomvåpenopprustning.

Et land som Jugoslavia har styrket sitt konvensjonelle forsvaret uavhengig av supermaktene. Ingen kan komme og si at dette representerer en trussel mot freden. Jeg tror dette må være veien å gå for de vesteuropeiske landa, og ikke lite på USAs atomparaply.

Vest-Europa presses i dag av supermaktene, og spesielt har Sovjet fått stor innflytelse på den politiske utviklinga. De borgerlige regjeringene i Vest-Europa følger ei linje som innebærer kapitulasjon, ikke motstand, hvis Sovjet angriper Vest-Europa.

Vest-Europa trenger en sterk bevegelse mot supermaktene. Ikke en bevegelse som underlegger seg ei av supermaktene, men en bevegelse som kjemper mot krig, for solidaritet med krigens ofre og en bevegelse for styrking av Vest-Europas konvensjonelle forsvaret.

Stem Rød Front

Som en del har registrert skal det bli valgkamp i DNS igjen. Etter manges mening er det på tide, for samlingsstyrene har med all ønska tydelighet vist at det ikke er veien å gå hvis en vil ha blest og liv rundt forumet. RØD FRONT stiller også til valg. Med de stolte tradisjonene som Rød Front har, er det viktig

Rød Front mot SosFront?

De som har sagt de skal stille er foreløpig Rød Front og SosFront. Dette kan bli ei svært spennende forestilling av flere runner. For det første fordi SosFront i løpet av de siste tre-fire månedene har gått med imiljøstøvler mot høyre. Vi peker på enkelte utslag:

— SV er for nedlegging av Tysedal.

— SosFront har vedtatt en studiefinansieringsmodell som har som motto: VI TRENGER IKKE STIPENDER. For å få ei bedre tilbakebetalingsordning ofrer SosFront gjerne stipendene. Det er som kjent det eneste en får vederlagsfritt i løpet av studietida.

— SosFront har utvikla et statssyn som etterhvert likner «god gammeldags» sosialdemokratisme: Det betyr at staten betraktes som en snill gammel

å påpeke utgangspunktet for et Rød Front-styre:

— *Det norske studentersamfunnet skal være i folkets tjeneste!*

— *Rød Front har bl.a. som siktemål å gjenreise den politiske kampen i DNS. De siste åra har den stort sett glimra ved sitt fravær.*

— *Kamp mot høyrekreftene!*

nisse som «gjør sitt beste for at alle skal få det bra». At dette er feil ser vi daglig eksempler på: Staten brukes stadig av borgerskapet som et apparat til f.eks. knebling av streikende arbeidere (politi, voldgiftslover osv.)

Synet på staten blir m.a.o. utslagsgivende når en f.eks. skal ta stilling til nedskjæringspolitikken. Her er da også skillelinjene uhyre klare mellom SosFront og RØD FRONT: *Mens SosFront gjerne går inn på ned-*

skjæringspolitikken har RØD FRONT som linje å gå til kamp mot statens utskjæringer av bl.a. utdannings- og helse- og sosialsektoren.

GÅ I DNS — SKAFF DEG TO KLIPP — STEM PÅ RØD FRONT — DET ENESTE PROGRESSIVE ALTERNATIVET!!!

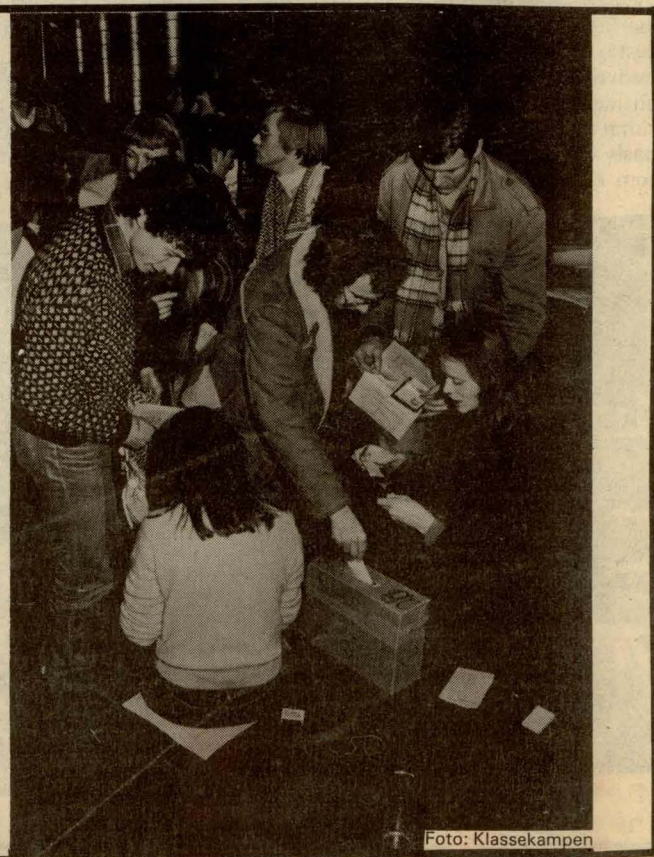

Foto: Klassekampen

SV's «sosialisme» og kapitalisme —

to sider av samme sak?

UNDERVEIS

Legg ned Tyssedal!

Arbeidsplasser

kan bli for dyre.

mener SV-er

Faksimile fra "Underveis", HSV's organ.

«Underveis»-artikkelen diskuterer innledningsvis hvorvidt det er riktig å subsidiere anleggene til DNN Aluminium i Tyssedal eller ikke. Svaret på dette blir at subsidisering må opphøre fordi det er for kostbar sysselsettingspolitikk.

Setningen «nærmest uten tanke på hva det koster» avslører SV's syn på kapitalismen. De snakker om sosialistiske svar på krise, men politikken deres fører virkeligheten til noe annet.

Poenget er at SV sin politikk aldri kan føre til sosialisme, kun opprettholdelse av sosialdemokratiet og kapitalismen. Kampen for sosialismen må ta utgangspunkt i at vi lever i et kapitalistisk samfunn der to klasser står opp mot hverandre — arbeiderklassen og kapitalistene. Og denne motsigelsen kan aldri løses under kapitalismen, idet hele kapitalismens eksistens bygger på utbytting av arbeiderklassen, SV ser kun på overbygninga når de snakker om sosialisme (nemlig Storting, lover, maktapparat osv.) samtidig med at de ser bort fra basisen (det økonomiske systemet). Og som vi ser av denne nevnte artikkelen, så resulterer dette i helt gærne konklusjoner. For det er bare ett svar på krise som kan kalles sosialistisk, og det er at kapitalismen sakte men sikkert graver sin egen grav, idet systemet inneholder så store motsigelser (bl.a. den grunnleggende motsigelsen mellom produksjon og marked) at systemet aldri kan bestå. Kapitalismen vil med nødvendighet gå under og sosialismen vil komme som et resultat av dialektikken mellom basis og overbygning, og ikke som et resultat av et vedtak på

Stortinget. Så når TV spør om hva en rundhåndet utdeling fra statskassa har med sosialismen å gjøre, så er svaret at det har i dag ingenting med sosialismen å gjøre. For folk som er utbytta er det likevel viktig å kjempe for minst mulig utbytting (jfr. in-

«Hvorfor blir det sosialistiske svaret på krise så ofte bare et krav om subsidiering, nærmest uten tanke for hva det koster? Hva har egentlig en slik rundhåndet utdeling fra statskassa til kriserammede næringer med sosialismen å gjøre?» spør «den mangeårige SV'eren» Tor Vidvei i siste nummer av «Underveis», avisa til Universitetet Sosialistisk Venstreparti.

alismen ville stemt for slik bruk av penga. Men poenget er at arbeidsfolka i Tyssedal i dag ikke står overfor slike alternativer. Alternativene de står overfor er arbeidsledighet, førtidspensjonering, flytting og nedlegging av hele stedet sitt. Og årsakene til dette er:

1. Kapitalismens profitt-hunger
2. det er ikke sosialisme i Tyssedal (det er kapitalisme der som ellers i Norge)
3. det er helt latterlig og urealistisk å tenke seg skogreisning og fiskeavl i Tyssedal utifra miljømessige og geografiske hensyn.

TV derimot framstiller det som om det enten er interessene

kjører fram slike krav?» Jo, TV, sosialister skal spørre om hvorfor arbeidere stiller slike krav. Og svare vi hittil har fått har omtrent vært sårn: Vi vil ha et arbeid å gå til, vi vil ha ei lønn å leve for, det er urettferdig at kapitalistene skal tjene på at vi selger arbeidskrafta vår osv. (se div. 1. mai-tog og streiker). Og det er her sosialister må velge side, for arbeiderklassen mot kapitalismen. Og dette er ikke et vurderingsspmål slik TV's «marxisme» koker ned til å være.

Til slutt i artikkelen, etter å ha oppsummert at vi lever i et relativt fredelig samfunn, så konkluderer TV med at «det beste vi

Mens SV håndhilser på borgerskapet må Tyssedalarbeiderne stole på egne krefter

Foto: Klassekampen

nenlands bruk av oljepenga, lønnskrav, subsidiering av jordbruk etc.).

TV sier videre i artikkelen at det er til det beste for arbeiderne i Tyssedal at fabrikkene blir nedlagt og penga blir brukt til noe annet, f.eks. «skogreisning, fiskeavl i fjorden, kulturhus». Ja, det er kanskje riktig at folka i Tyssedal helst ville ha hatt det slik og at Folkerådet under sosi-

til befolkningen eller interessene til den kraftkrevende industrien som skal ivaretas, men i virkeligheten henger disse nøye sammen i Tyssedal i dag.

TV bekymrer seg over at hvis man hører på arbeidsfolk hele tida, så kan man miste evnen til å ta sjølstendige standpunkt. Og videre skriver han: «Burde ikke sosialister i stedet stille seg spørsmålet om hvorfor arbeidere

kan gjøre er å gå inn for den politikken vi mener er den «mest fornuftige» ut fra slike almeninteresser.» Hva betyr dette? For meg så ligner det stygt på sosialdemokratisk frasemakeri og borgerlig sosialøkonomi. I praksis er det en politikk for å sitte på ræva og se på at småsamfunn og industriarbeidsplasser raseres på grunn av overordna profittmotiv.

Det er også viktig å være klar over at så lenge kapitalismen eksisterer, så vil vi oppleve mange «Tyssedalssaker» og i samtlige tilfeller må vi ta et standpunkt (velge side). Sosialister må stå på arbeiderklassen si side mot kapitalismen.

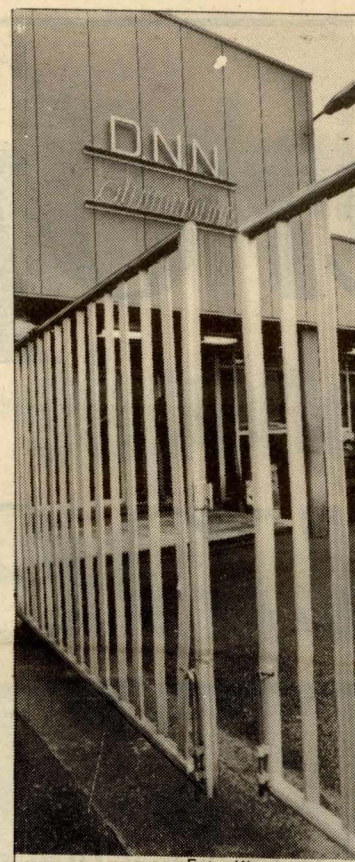

Foto: Klassekampen

Om SV fikk styre blei døra stengt.

Konklusjon:

Artikkelen til TV er et feilspor. Det USV her gjør er å stikke «ess» opp i jakkeermet til regjeringa og borgerskapet, og de går mot befolkninga i Tyssedal. Tyssedals befolkning står idag oppe i en svær kamp, ikke bare for å få beholde arbeidsplassen sin, men det er også en kamp for at bygda Tyssedal skal overleve. Blir DNN nedlagt, blir hele Tyssedal nedlagt. Skoler, postkontor, butikker vil bli stengt og folk må flytte.

Det er også viktig å ha klart for seg at det er ikke sosialisme hverken i Tyssedal eller noen andre steder i Norge. Det er ikke sårn at «vi sjøl kan bestemme vårt beste», men sårn at profitten styrer produksjonen, og staten (som ikke er noe mer sosialistisk enn Reksten) driver ressursfordeling i forhold til hva som tjener profitten. Hadde det vært sårn at arbeidsfolk kunne bestemme sitt eget beste så hadde ikke kapitalismen eksistert. Jeg tviler sterkt på at de hadde gått inn for et samfunn der merverdien som de produserer blir skalta og valta med alt etter bedriftseierens profitt-hunger; der det er størrelsen på profitten og ikke folks behov som bestemmer hva som skal produseres; der lønninger blir betrakta som et onde, der staten gir faen i om arbeidsplasser, skoler, sykehus, daghjem blir nedlagt.

Det er også viktig å være klar over at så lenge kapitalismen eksisterer, så vil vi oppleve mange «Tyssedalssaker» og i samtlige tilfeller må vi ta et standpunkt (velge side). Sosialister må stå på arbeiderklassen si side mot kapitalismen.

På skafottet

Minerva

er kommet ut med nok et glimrende nummer. Hvis man leter godt, kan man faktisk finne noen riktige gullkorn mellom annonsene. Spesielt side 3 er imponerende i så måte. Vi spør oss selv, hva skal egentlig Minerva med støtte fra Kulturstyret? Og — hvem er egentlig redaktør? Vi venter en avklaring i neste nummer, hvis redaktørene kan finne plass mellom annonsene. . .

Staten har ingen studiefinanspolitikk

«— Det later til at myndighetenes eneste studiefinansieringspolitikk er å gjøre neste års budsjett litt strammere enn fjorårets. Det er reine sparehensyn som ligger bak; noen som helst form for utdanningspolitisk tankegang finnes tydeligvis ikke i departementet for tida. Det virker som om de overhodet ikke aner hva de driver med.» Tidligere NSU-leder Tom Therkildsen (sos.front) til Studentforum.

De siste åras stadige nedskjæring av lån og stipend er altså ikke en del av regjeringas politikk, men tvert i mot de er så udugelige at de ikke forstår konsekvensen av det de gjør.

«Det lureste er kanskje ikke bare å kreve mer penger, men tenke grunnleggende nytt.» Ny Tid om DUKs studiefinansieringsgruppes forslag til ny stønadsmodell.

Vær original, ikke krev penger. Finn på noe helt nytt. F.eks. ta bort alle stipendene til studenter over 20 år. For «når det gjelder stipendene, er det en utbredt feiltagelse å tro at disse betyr noe særlig».

Når studentene har ofret stipendene må de få noe igjen: bedre tilbakebetalingsordning.

Forslaget til DUK blir presentert som en slags Robin Hood-modell, mens det i praksis virker omvendt. TA fra studentene — GI til staten. Resultat mer deltidsjobbing — mindre kritisk virksomhet på lærestedene.

«Stipendene betyr ingenting for studentene, det er tilbakebetalingsordningen som betyr noe.»

Tom Therkildsen i siste Student-forum.

Tom Therkildsen selv, og hans omgangskrets blant studentene (hvis han har noen), kan godt mene at stipendene ikke betyr noe for dem (ham?), men vi andre, som vil beholde stipendene ut fra den oppfatning at noen stipendtkroner i handa er bedre enn usikre tilbakebetalingsregler, vil ha oss frabedt å bli tillagt slike meninger. For å vri litt på overskriften til intervjuet, vil vi si: Forlat ham ikke, han vet hva han gjør!

Foto: Bernt Eide

Kanskje Tom Therkildsen har råd til å miste stipendet?

Det er bare ett svar på krise, og det er at kapitalismen sakte men sikkert graver sin egen grav hevder artikkelforfatteren.